

Уолт Уитман

АКО СЕ ВЪРНА СЛЕД СМЪРТТА

София, 2019

Преработено и допълнено издание на
Уолт Уитман, *Летя над всичко*, София, 2015 г.
Преводът е направен по изданието:
Walt Whitman, *Leaves of Grass*, Signet Classics, 2013

Всички права запазени. Нито една част от тази книга не може да
бъде размножавана или предавана по какъвто и да било начин
без изричното съгласие на издателство „Изток-Запад“.

На корицата е използвана картината
„Ветеранът на новата нива“ на Уинслоу Хоумър

© Огняна Иванова, подбор и превод, 2019
© Издателство „Изток-Запад“, 2019

ISBN 978-619-01-0432-2

• С В Е Т О В Н И П О Е Т И •

УОЛТ УИТМАН

АКО СЕ ВЪРНА СЛЕД СМЪРТТА

— ИЗБРАНИ СТИХОВЕ —

Превод от английски

Огняна Иванова

Изданието е посветено
на 200-годишнината от рождението на Уолт Уитман

• С В Е Т О В Н И П О Е Т И •

Под общата редакция на
Румен Леонидов

- № 1 Мацуо Башьо *100 хайку*
- № 2 Йозгемир Индже *Магмата* ✨ *Слепият часовник*
- № 3 Ли Бай *Прокуденият от небесата*
- № 4 Георги Рупчев *Превъртане на световете*
- № 6 Ханшан *Стихове от Студената планина*
- № 7 Хилми Явуз *Стихове за раните*
- № 8 Кристина Лугн *Довиждане и всичко хубаво!*
- № 9 Никола Фурнаджиев *Огнено затишие*
- №10 Йоса Бусон *100 хайку*
- №11 Иван Методиев *Пейзажи на душата*
- №12 Робърт Бърнс *Песни и поеми*
- №13 Уолт Уитман *Ако се върна след смъртта*

Съдържание

Ела – повика ме Душата ми.....	7
На теб	9
Не съм създал пестяща труд машина.....	10
Дали би дръзнала, душа.....	11
Потънал в мисли	12
В градината на този свят	13
Видения	14
На щурвала в морето.....	15
Яйце ще взема от гнездото на червеношийката	16
Ясна полунощ.....	17
Чудеса.....	18
Спомени.....	19
На промеждутъци епоха след епоха.....	20
Аз съм човекът, болка от любов изпитващ	21
Ти, при когото често идвам тихо.....	22
Как дълго ние двамата се лъгахме	23
От множеството на вълните в океана	24
Ти ли си новият човек, от мен привлечен?	25
Безшумен и усърден паяк.....	26
Веднъж вървах през многолюден град	27
Сякаш погали ме фантом	28
Не страдам никога от враговете си.....	29
Като Адам в час ранен сутринта	30
Ето най-крехките ми стръкове	31
Места и време.....	32
На чуждите земи	33
Манахата	34
Край пълноводната Пътомак.....	36

От нос Монток	37
Прериен залез	38
Патрул в залива Барнигат	39
На запад гледам от калифорнийското крайбрежие.....	40
Гласът на дъжда	41
Невидими са пъпките	42
Красивите жени.....	43
Съвършенствата.....	44
Първото глухарче.....	45
Фермерска картина.....	46
Докато гледах как оре орачът	47
Поети, идващи след мен	48
Когато книгата прочетох.....	49
Летя над всичко	50
Възпявам себе си.....	51
Обрати.....	52
Йонондио	53
На старостта	54
Здрач.....	55
Salut au monde!	56
Песен за очакващия път (откъс)	67
Непрекъснатост	68
Сумрак	69
Моряко, радост е това!.....	70
А песните.....	71

Ела! – повика ме Душата ми. – Такива стихове
за тялото ми трябва да напишем (ведно – душа и тяло),
че върна ли се след смъртта – невидима,
или след дълго скитане из други сфери,
отново на другарите си да запея – за бурните вълни, земята,
за ветровете и дърветата,
а после пътя си да продължа доволна и усмихната.
Отново и завинаги да станат мои тези стихове,
и както някога, сега и тук
под тях да сложа своя подпис и за тялото, и за душата:
да ги бележа с името Уолт Уитман.

На теб

Ако ме срещнеш, страннико, и пожелаеш нещо да ми кажеш,
нима би имало причина да не го направиш?

А и за мен причина да не го направя би ли имало?

Не съм създал пестяща труд машина

Не съм създал пестяща труд машина,
не съм направил някакво откритие,
не бих могъл да дам дарение посмъртно
за построяване на библиотека или болница.
Америка не помни мой геройски подвиг;
с ум и талант литературен не блестя
и няма да оставя книга за полицата.
Но песните ми, от които въздухът трепти,
оставям на другари и любовници.

Дали би дръзнала, душа

Дали би дръзнала, душа,
да тръгнеш с мен към непознатите земи,
без път за следване и без опора за нозете?
Без карта и водач, без да се чува глас,
без допир до ръка човешка?
Лица от свежа плът там няма, нито очи и устни...
Душа, не зная отговора,
нито ти го знаеш – пред очите ни е празно място,
недостижимо, несънувано – там всичко ни очаква.
Едва когато се разхлабят връзките,
без вечните – на Времето и на Пространството,
щом няма мрак и гравитация, и сетива, и други граници,
понасяме се из Пространството и Времето. Душа,
за тях готова си – береш плода на всичко: радостта!
Най-после равна и достойна, за да ги запълниш.

Потънал в мисли

(След като прочетох Хегел)

Потънал в мисли за Вселената, видях как малкото,
наречено Добро, неотклонимо към безсмъртието бърза.
А пък голямото, което Зло наричат, видях, че бърза да се приобщи,
с което се погубва и умира.

В градината на този свят

В градината на този свят отново се възнасям;
тук синове и дъщери, мъже в разцвета си, предхождат
и любовта, и на телата си живота, и на живота смисъла –
те гледат изненадани възкръсването ми от сън дълбок.
Доведоха ме циклите на техния широк размах;
отново са красиви, чудни – зрели, чувствени.
И както винаги, усещам в крайниците трепетен пожар –
по най-прекрасните причини става всичко.
Аз съществувам, вирам се и все така прониквам,
доволен от сегашното, доволен и от миналото.
До мен или подире ми пристъпва Ева,
а и пред мен да е – вървя след нея.

Видения

Мътна мъгла покрива половината от тези страници;
необичайна е понякога, но ясна за душата: всъщност
всички неща, които са материя, са само замисли или видения –
една несъществуваща реалност.

На щурвала в морето

На щурвала в морето млад кормчия
усърдно управлява кораба.

Камбана от брега предупреждава –
в мъглата звън печален по вълните се разнася.

Добре ще е да чуете камбаната – тя непрестанно бие, бие, бие,
та корабът да се отдалечи от рифа и от гибелта.

Моряко, ти стоиш нащрек, внимаваш, чуваш силния ѝ звън;
завиваш, натовареният кораб лети, опънал сивите платна,
красивият и благороден кораб с радост
безценното съкровище отнася в безопасност.

А ти – безсмъртен кораб на неговата палуба,
на тялото и на душата кораб, пътуваш ли пътуваш.

Яйце ще взема от гнездото на червеношийката

Яйце ще взема от гнездото на червеношийката в градината;
бодливо грозде там расте – от храста стар ще си откъсна клонка
и ще потегля по света да проповядвам.

Ще видиш: няма да се срещна с еретик, нито с човек насмешлив.

Ще видиш как духовниците предизвиквам и обърквам.

Ще видиш как показвам им червен домати

и бяло камъче, което на брега намерих.